

28.11.87 (saja viiekümne neljas päev)

Sain täna sinu kirja kätte ja tuju läks kohe heaks, muidu mõtlesin kogu aeg sellele, et mida te seal kodus teete. Praegu, kui ma seda kirja kirjutan, istute juba laua taga ja ajate endale head ja paremat sisse. Vaata, et sa oma punu kõvasti täis ajad, et liikuda ei jõua. Ainult ühe eest ma sind hoiatan, ära peeretama hakka. Tuleta meelde ühte sünnipäeva, kui me ema pidime hommikul ära lämmatama. Ja veel, ära sa äädika joodik, kogu süldiädikat ära joo.

Hakkan vastama küsimustele, sest neid oled sa ritta ladunud väga palju, lausa mehe moodi.

Elusat dušmani näen alles siis, kui lähen lahinguoperatsioonile, seal ehk tuleb vastu. Ainult et see kokkusaamine ei saa vist eriti meeldiv olema.

Ma ei tea, mida sa selle valesse väeossa sattumise all mõtled. Minu arust on vene sõjaväes kõik kohad õiged ja pole sul siin midagi valida, kuhu taritakse, seal ka teeni.

Siin, aia taga, oleme tõesti omaette nagu tavaline väeosa ikka. Ainus erinevus on, et ka ohvitserid ja muu personal elab siin. See on nagu tükike Liitu keset vaenlase territooriumi.

Juurde õpetatakse miinide tundmist, sest neid vedeleb siin nagu klimpe supis. Seda õppimist on juba kasvõi selleks vaja, et mitte õhku lennata.

Päevarežiimis muutusi ei ole, Vene sõjavägi on ikka Vene sõjavägi kas siis siin või sealpool piiri.

Afgaane olen tõesti silmapiiril näinud, sest väeosa lähedalt läheb tee ja seal nad ikka liiguvad. Tee on aga parasjagu nii kaugel, et eristad inimese kuju, milline ega ta täpsemalt välja näeb, seda ei tea.

Seda, kuidas Afganistan välja paistab, ei oska sõnadega seletada. Siin, kus mina olen, on palju mägesid, enamus neist on valgete tippudega. Meie väeosa asukoha igas neljas küljes on ka mäed. Mägede jalamil paistavad külad, neid nimetatakse siin kišlakkideks. Enamik maju on savist, no tead, nagu idamaa filmides.

Need, kellel karantiini ei ole, käivad reididel. Muide, minu karantiin lõpeb ka homme. Garantiini ajal tegime igasuguseid majandustöid. Mida peale karantiini tegema hakkame, ei oska öelda. Igatahes toimkonnas hakkame küll käima. Muide, söökla toimkonnas olen korra juba olnud. Igasugust tehnikat on ka näidatud, see aga mind ei tõmba. Ainus masin, mille peale loodan saada, on veepuhastusjaam.

Mis puutub käsikähmlusesse, siis seda ikka õpime. Väga hea, et õppeväeosas õppisime, ei ole kõik päris uus. Seda ettevalmistust aga piisavaks ei peeta ja ei taheta jätta kõike enda mureks, et küll reidide käigus õpime (loodan, et need õppetunnid jäävad olemata). Praegu hakkasin mõtlema, et kas ma ikka olen võimeline kedagi elavat täägiga läbi torkama. See tääk, mis automaadi otsa käib on nii lühike, et sellega ei saagi kedagi läbi torgata.

Kaardil leidsite te õige linna üles, ainult et see linn on meist nii kaugel, et öösel tuled silmapiiril. Veel üks linn on sama lähedal, selle nimi on Bagram. Millised need linnad aga välja näevad, seda ei tea, sest ei ole neis käinud.

Meie väeosa ülesanne on siin teede demineerimine, sildade ehitamine ja taastamine, dušmanitele miinide panemine, igasuguste relvaladude likvideerimine.

Kohaliku kalendri järgi on siin aasta 1368 ehk siis neljateistkümnes sajand. Tegemist on väga vaese rahvaga ja siinne elulaad on sama, mis idamaades. Tegelikult on siin mingi segu neljateistkümnendast ja kahekümnendast sajandist.

Väeosa, kus ma praegu olen, ja õppeväeosa ei ole teineteisega peaaegu üldse sarnased.

Vahepeale ka üks palve. Palun osta vahepeal plaate, kui midagi head kätte jääb. Kui sa käid nendel reisidel, siis püüa osta, ma väga palun ja kui midagi ostad, siis kirjuta. Ahjaa, teatan pühalikult, Koidu sain kätte ja ootan veel lehti.

Ma ütlen sulle kindlalt, et siia teenima sa ei sattu, sest ühest perest kahte poissi siia teenima ei saadeta. Näeme siis, kui ma sind vaatama tulen, ja seda teen ma kohe, kui sõjaväest tagasi olen.

Minu elu-olust saad veel lugeda nendest kirjadest, mida ma vanematele saadan. Aga omast elamisest kirjuta kindlasti ja tingimata. Pilte võid saata, ja üldse, neid

sa ju teha oskad. Pildista tuba, seda, kuidas te midagi teete jne. Siis aga saada mulle.

Lõpetuseks tahan sulle soovida head isu pidulaua taga, ja et sa minu terviseks liiga tihti ei tõstaks ja ennast täis ei jooks (äädikast).

Ootan kirju. Küsi rohkem, oskan rohkem vastata.

Tervitustega.